Moitas foron as mobilizacións realizadas na Galiza contra esta lei segregadora, que pretende distribuír ao alumnado en función da situación socioeconómica da súa familia, que parte dun concepto educativo altamente competitivo, orientado ao éxito social entendido como rendemento profesional, que só dá importancia a un ensino memorístico e non a unha educación integral; unha lei que prexudicará ao ensino público para beneficiar ao privado. Unha lei uniformizadora e obsesivamente centralista que impide elaborar un sistema educativo propio para Galiza e polo tanto está orientada a propagar valores asentados no concepto de dominio dun pobo sobre outro, dun sexo sobre outro, de inxustiza social en definitiva. Isto significará un paso atrás no desenvolvemento da coeducación, así como na conquista da igualdade de oportunidades entre homes e mulleres. Nun tema tan complexo como é o xénero, esta lei non fai a máis mínima referencia, nen tan sequer para sentar as bases, do que debe ser o ensino coeducativo que faga real a igualdade de oportunidades entre mulleres e homes, non esixindo que a coeducación sexa unha realidade en todos e cada un dos centros de ensino.

O QUE A LOCE DI:

> **LINGUAXE:** O texto da LOCE, utiliza,en todo o seu desenvolvemento, linguaxe sexista por empregar como xénerico o masculino (alumnos, profesores, directores...,) esquecendo que isto supón a ocultación, invisibilización, subordinación, infravaloración e exclusión das mulleres en todos os ámbitos aos que fai referencia a lei.

> **ADMISIÓN:** A LOCE recoñece, por omisión, que o sexo pode ser causa de discriminación para a admisión do alumnado nos centros públicos, contradicindo claramente o precepto constitucional que deixa ben claro que non pode prevalecer discriminación algunha por razón de sexo. Con esta omisión ábrese a porta á educación segregada por razón de sexo e isto inclúe a posibilidade de soster con fondos públicos centros que defenden unha educación diferenciada para rapazas e rapaces.

> **ITINERARIOS:** A LOCE acaba co ensino comprensivo ata os 16 anos e introduce eleccións temperás de itinerarios académico-profisionais. A análise dos sistemas educativos europeos demostrou que canto antes se produce a diversificación curricular e, polo tanto, antes se produce a toma de decisións por parte do alumnado, mais estereotipadas son estas decisións en función do sexo. É dicir, con menor idade o estudantado está mais condicionado polos estereotipos de xénero, estereotipos que se van relativizando coa madurez e co maior coñecemento das posibilidades e das capacidades persoais.

> **RELIXIÓN:** A LOCE convirte a relixión en materia obrigatoria e avaliábel. E dá ás autoridades relixiosas católicas todas as competencias en materia de determinación do currículo de relixión, así como de decisión, supervisión e aprobación dos libros de texto e materiais didácticos a utilizar. O cal non deixa de ser un aval para a utilización dos famosos vídeos antiaborto ou outros materiais difundidos nalgunhas clases de relixión e que tan nefasta repercusión teñen entre o alumnado, sobre todo o feminino.

> **XERARQUIZACIÓN:** Con esta lei aplícase un modelo de dirección xerencial e xerárquico que fomenta unha forma de liderazgo que prima o poder unipersoal sobre o traballo en equipo. Este modelo fará menos democrático e participativo o funcionamento dos centros reforzando valores autoritarios e de poder, conformando mentalidades que interiorizan un modelo xerarquizado de sociedade no que as mulleres ocupan un status inferior.

O QUE A LOCE NON TEN EN CONTA:

A perspectiva de xénero na Educación. A LOCE ignora que nenas e nenos parten de situacións de socialización diferentes que incorporan á súa experiencia escolar e que influirán na súa autoestima e proxección futura.

A **educación afectivo-sexual**, que é especialmente importante na infancia e na adolescencia. Por iso é necesario que nos currícula educativos se contemple unha formación afectivo-sexual global, liberadora, responsábel e respectuosa para con todas as orientacións sexuais.

Que as **responsabilidades domésticas seguen recaendo maioritariamente** nas mulleres. A Lei continúa sen incorporar contidos que permitan a aprendizaxe de aspectos básicos da vida cotiá que posibiliten a autonomía persoal e que permita que homes e mulleres realicen as tarefas domésticas, valorizando o ámbito privado e o coidado das persoas.

Que a formación do profesorado é determinante para a **consecución da igualdade de oportunidades e a construcción dunha escola coeducativa**. A ausencia no marco legal de calquera referencia á formación do profesorado para a coeducación, redunda na desconsideración das aportacións das mulleres á Historia e á Cultura, das actitudes e contidos discriminatorios que actúan no curriculum oculto...e mostra un auténtico desinterese pola consecución da igualdade dos sexos.